

Разходите за пограничните комисиии ще се поематъ по равно отъ дветъ заинтересувани държави.

Чл. 30. Що се отнася до границитъ, означени съ рѣки, терминитъ „течение“ или „каналъ“ употребени въ постановленията на настоящия договоръ, означаватъ: отъ една страна за неплавателнитъ рѣки — срѣдната линия на течението или на главния ржавъ и, отъ друга страна, за плавателнитъ рѣки, срѣдната линия на главния плавателен каналъ. При все това, разграничителнитъ комисиии, предвидени въ настоящия договоръ, ще иматъ право да опредѣлятъ, дали граничната линия въ възможнитъ си измѣнения ще следва така опредѣлената рѣка или каналъ или пъкъ ще бжде очертана окончателно въ зависимостъ отъ състоянието на рѣката или канала въ момента на влизането въ сила на настоящия договоръ.

Les dépenses des Commissions de délimitation seront supportées, par parties égales, par les deux Etats intéressés.

Art. 30. En ce qui concerne les frontières définies par un cours d'eau, les termes „cours“ ou „chenal“ employés dans les descriptions du présent Traité signifient: d'une part, pour les fleuves non navigables, la ligne médiane du cours d'eau ou de son bras principal, et d'autre part, pour les fleuves navigables, la ligne médiane du chenal de navigation principal. Toutefois il appartiendra aux Commissions de délimitation, prévues par le présent Traité, de spécifier si la ligne frontière suivra, dans ses déplacements éventuels, le cours ou le chenal ainsi défini, ou si elle sera déterminée d'une manière définitive par la position du cours ou du chenal au moment de la mise en vigueur du présent Traité.

върху Архипелага. Обратното за Гърция, която притежава и безъ това твърде много портове.

Най-после, не по-малко основателни сж и историческитъ доводи. Единъ погледъ върху близкото минало. Гръцкото правителство не оспорваше преобладающето значение на българския елементъ въ Западна Тракия. Презъ 1913 г. то не заяви претенции върху тая област. Версията, че се отказало отъ нея за да може да се запази Балканския Съюзъ, фактически е невѣрна. На Букурещката Конференция гръцката делегация подписа безъ възражение договора, съ който Западна Тракия се даваше на България. Тогава Гърция бѣше победителка, а отъ Балканския Съюзъ ни поменъ нѣмаше. Контрактуваха съ неприятелска България, следъ упорито водене боеве при Ангиста и Кукушъ. А въ речъта отъ 15 Мартъ 1913 г. казана въ Гръцката Камара отъ Венизелосъ, се заяви, че гръцкия елементъ въ Тракия е само по протежение на морето, е безгръбначенъ стълбъ. Това свидетелство на видния гръцки държавникъ исторически се потвърждава съ неопоримитъ доказателства на учени и пжтешественици до освободителната война. Въ 1869 г. още А. Викенелъ въ описанията на пжтешествията си изъ Европейска Турция твърдеше, че повече отъ 4 милиона славяни смѣсени съ гърцитъ или елинитъ, по простата причина, че първитъ изповѣдваха гръцката религия се считаха за гърци. А руския ученъ В. Тепловъ пише: „Въпреки преобладающето болшинство на българското население въ тази област (Източна Тракия) гърцитъ се стараятъ съ всички възможни средства да поставятъ по-голѣмата частъ съ жителитъ ѝ подъ духовната власть на Цариградската Патриаршия, като ги наричатъ съ името гърци и по тоя начинъ оправдаватъ гръцкитъ претенции върху тази страна, която е сега чисто славянска“. Сжция В. Тепловъ въ публикацията си отъ 1877 г. подъ надсловъ „Материали за статистиката на България, Тракия и Македония“, давайки поименно числеността на населението по народностъ въ разнитъ мѣста на Тракия казва: „Гърци се срещатъ, като земеделци отатъкъ Магри и въобще въ Източна Тракия; но и тукъ гръцкото население — както свидетелствуватъ всички консулски рапорти — е малочисленно и се губи съвършено между